

STYCZEŃ – LUTY NR 1 ROK 28/2010

ISSN 0209-1348

misyjne drogi

Bóg nawiedził Afrykę

***Drugi Nadzwyczajny
Synod Biskupów dla Afryki
4-25 X 2009 r.***

Nr 1/139 styczeń – luty rok 28/2010

O. Wojciech Popielewski OMI
Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami 3

Redakcja
Bóg nawiedził Afrykę
Drugi Synod Biskupów dla Afryki 6

Lilla Danilecka
Pojednanie z Bogiem, pojednanie z ludźmi 8

O. Jarosław Różański OMI
Sprawiedliwość społeczna i ekonomiczna, potrzebą i wyzwaniem kontynentu 14

O. Wojciech Kluj OMI
W trosce o pokój w Afryce 17

Nowe doświadczenie Zesłania Ducha Świętego
Rozmowa z abp. Henrykiem Hoserem SAC 20

O. Wacław Hryniewicz OMI
Wiele dróg do Boga
Medytacja ekumeniczna 22

Listy misjonarzy 28

O. Alfons Kupka OMI
Dla zasług i gorliwości w pracy misyjnej
O. Biskup Eugeniusz Juretzko OMI Honorowym
Obywatel rodziennego miasta Radzionkowa .. 34

Wiadomości misyjne 37

O. Marcin Wrzos OMI
Żłóbek w drodze 41

Lilla Danilecka
Dziesięć lat mariańskiej misji w Kamerunie 42

S. Tadea-Józefa Augustyn OP
Pójdźmy wszyscy do stajenki 46

Papieskie Intencje Misyjne 48

O. Charles Burrows OMI
Pomóc ofiarom trzęsienia ziemi 50

Okładka I:

Afrykańskie dziecko bezpieczne na ramieniu ojca
Foto: KNA-Bild

Okładka IV:

Kołodnicy misyjni w Senegalu

Foto: KNA-Bild

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

Foto: KNA-Bild

**Wszystkim
naszym Czytelnikom,
Przyjaciołom, Dobrodziejom
i Misjonarzom
oraz wszystkim,
którzy kroczą z nami
misyjnymi drogami Kościoła,
życzymy wielu łask
od Bożego Dziecięcia
oraz szczęśliwego
Nowego Roku.**

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami

(J 1,14)

W Prologu do Czwartej Ewangelii św. Jan opisał jedną z największych tajemnic wiary chrześcijańskiej. Jest nią tajemnica Wcielenia. Wychodzi ona naprzeciw dwojakiej tęsknocie. Z jednej strony wypełnia tęsknotę ludzkiego serca za bliskością Boga, z drugiej zaś jest wypełnieniem tęsknoty, jaka była w Bogu, by na powrót zjednoczyć ze sobą swoje stworzenia. Tajemnica Wcielenia otworzyła drogę do odnowionej jedności człowieka z Bogiem. Dzięki tej wielkiej tajemnicy w zupełnie nowy sposób możemy patrzeć na historię człowieka. Staje się ona – dzięki obecności Boga – historią zbawienia.

W adhortacji *Ecclesia in Africa* Jan Paweł II napisał: „Gdy jednak nadeszła pełnia czasów” (Ga 4, 4), Słowo, druga Osoba Trójcy Świętej, jednorodzony Syn Boży, za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Oto wzniosła tajemnica Wcielenia Słowa, tajemnica, która dokonała się w historii: w ściśle określonym czasie

i przestrzeni, w środowisku konkretnego narodu z własną kulturą, który Bóg wybrał i któremu towarzyszył w całych dziejach zbawienia, aby ukazać – przez to, czego w nim dokonywał – co zamierza uczynić dla całego rodzaju ludzkiego.

Tajemnica Wcielenia, objawiona w pełni w Noc Betlejemską, potwierdza to, co było sercem wiary Starego Przymierza: Bóg objawia samego siebie przez wydarzenia i fakty. On sam chce być obecny wszędzie tam, gdzie żyje i pielgrzymuje Jego lud. Na długo przedtem, nim została zbudowana świątynia Salomona, Bóg zgodził się zamieszkać pośród ludu w Namiocie Spotkania (Wj 40). Namiot Spotkania nie był jednak świątynią ani pałacem

*Po pasterce w Bazylice Watykańskiej
Benedykt XVI modli się przed figurą
nowo narodzonego Dziecięcia Bożego*

Foto: KNA-Bild

Kapłani idą do kościoła Narodzenia w Betlejem, aby tam uczestniczyć w Pasterce

Foto: KNA-Bild

Podobna prawda zawarta jest we wprowadzeniu do Dekalogu: Ja jestem Pan Bóg twój, który wyprowadził cię z ziemi Egiptu, z domu niewoli (Wj 5,6). Zawarte w tych słowach objawienie biblijne ukazuje Boga, który daje rozpoznać siebie i swoje działanie w historii. Znaki, których Bóg dokonuje, objawiają Jego samego i czynią z ludzkich dziejów historię zbawienia. Izrael nie mówi o swoim Bogu w kategoriach filozoficznych, ale opisuje Go na podstawie Jego działania w historii.

Analizując te i podobne teksty i mając na uwadze całą wrażliwość Starego Testamentu na obecność i działanie Boga w historii, widzimy wyraźnie, jak Bóg przygotowywał swój lud na wydarzenie Wcielenia, które będzie definitywnym związaniem się Boga z tym wszystkim, co składa się na ludzkie dzieje. Każdy fakt, każde wydarzenie, każda godzina i chwila historii są ważne, gdyż stają się okazją do odczytania działania i obecności Boga i odpowiedzi na to działanie. Nie ma odtąd faktów nieważnych. Każde zdarzenie może być i jest okazją do spotkania. Nie dokonuje się ono już w Namocie Spotkania, który napełnia chwałą Stwórcy, ale cała historia, czas i przestrzeń wypełnione są obecnością Wcielonego Słowa, które zaprasza, prowadzi i zbawia.

w ścisłym znaczeniu tego słowa. Był mieszkaniem Boga Jahwe, które można przemieszczać. Miało to ogromne znaczenie: Bóg zgodził się zamieszkać pośrodku ludu, który pielgrzymuje ku swojej ziemi. Bóg będzie odtąd obecny we wszystkich zdarzeniach i sytuacjach tworzących historię Jego ludu. Wydarzenie to objawia, iż Bóg, jakiego poznawał Izrael, nie jest Bogiem, który zamieszkuje niebiosy lub wieczność; jest natomiast Bogiem, który mieszka na ziemi pośród swego ludu, w jego dziejach, dzieli z nim niedoskonałe warunki życia a także ograniczenia czasu i przestrzeni. Słowa z Księgi Wyjścia, mówiące iż „obłok okrył Namiot Spotkania, a chwała Pana napełniła przybytek” (40,34), są daleką zapowiedzią Tajemnicy Wcielenia, opisaną z takim zdumieniem przez św. Jana i kontemplowaną nieustannie przez nowy Lud Boży: „Życie objawiło się. Myśmy je widzieli... (1J 1, 2).

Msza św. Benedykta XVI na Placu Żłóbka w Betlejem – pod czujnym okiem żołnierzy

Foto: KNA-Bild

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelni.

